

V.Milius išmėgino atsivėrusias ES sienas – aplankė Europos geografinius centrus

Europos žemyno plotas iš esmės nekinta, tačiau valstybių sienos, geografiniai centrai ir kiti panašūs objektai neretai priklauso nuo politinės situacijos. Pavyzdžiui, žemyno geografinis centras egzistuoja jau daugybę metų ir yra netoli Vilniaus, o Europos Sąjungos (ES) centrai vien šiemet buvo du – vienas iki „Brexit“, kitas jau po. Koronaviruso pandemijai slūgstant ir vis daugiau valstybių pamažu atveriant savo sienas, V. Milius važiuodamas „Škoda Scala“ nusprendė aplankyti kelis Europos centrus.

Šiemet – du centrai

Pradėjęs nuo pagrindinio centro – geografinio – esančio netoli Vilniaus, žurnalo „Auto Bild Lietuva“ vyriausiasis redaktorius pajudėjo Vokietijos link. Šioje šalyje ES centras yra nuo 2004 m. – prie sąjungos prisijungus Lenkijai, Lietuvai, Latvijai ir kitoms valstybėms, centras iš Belgijos pasislinko į Kleinmanscheido miestelį Vokietijoje. Praėjus trims metams prie ES prisijungė Rumunija su Bulgarija, tad centras pasislinko piečiau – į Gelnhauseną. 2013 m. į ES įstojo Kroatija ir tai centrą pastūmė dar 9 kilometrais į Vesterngrundo miestą Bavarijos šiaurės vakaruose.

Tačiau šiemet ES centras pakito ne dėl naujų įstojusių valstybių, bet dėl iš Sąjungos išstojusios Jungtinės Karalystės. Jis liko Bavarijoje, tik apie 60 km nutolęs nuo ankstesniojo.

„Abi vietos Vokietijoje pažymėtos ir įrengtos, tik naujausią centrą surasti dar nėra paprasta, privažiuoti prie jo reikia prastos būklės keliuku. Įdomu, kad visiškai netoli buvo likučiai sienos, skyrusios Rytų ir Vakarų Vokietiją – praėjo vos daugiau nei 30 metų ir apie daugybę metų Europą dalijusią geležinę uždangą žinome tik iš istorijos“, – kalbėjo V. Milius.

Pats pirmasis ES geografinis centras buvo Prancūzijoje, o į Belgiją pasislinko 1995 m. įstojus Austrijai, Suomijai ir Švedijai. Nuo 2004 m. jis – Vokietijoje.

Kelionės automobiliu populiārės

V.Miliaus manymu, kelionės automobiliais šiemet turėtų būti populiāresnės nei anksčiau. Aplankęs senąjį ir naująjį ES centrus, V. Milius apsistojo netoliese esančiame Fuldos mieste ir kitą dieną 10 ryto pajudėjo į Vilnių. Navigacinė sistema rodė 1444 km ir apie 15 valandų kelio, tačiau jau 23 val. raudona „Škoda Scala“ buvo prie Vilniaus ženklo.

„Jeigu stojama tik pavalgyti ir įpilti degalų, automobiliu Europoje galima judėti labai greitai. Daugelyje Vokietijos *autobanų* greitį riboja tik intensyvus eismas, o beveik visą Lenkiją galima pervažiuoti automagistralėmis, kuriose eismo srautas taip pat juda labai greitai“, – sakė V. Milius.

V.Milius išmėgino atsivėrusias ES sienas – aplankė Europos geografinius centrus

Dėl intensyvaus eismo Vokietijos greitkeluose neribojamu greičiu galima pasidžiaugti ne tiek ir daug – V. Milius per visą kelionę vos kelis kartus turėjo progą spausti akceleratorių „iki dugno“ ir išbandyti didžiausią „Škoda Scala“ su 150 AG pasiekiančiu 1.5 TSI varikliu greitį. Greičiausioje vietoje automobilio spidometras rodė 240 km/val.

„Pandemijos pasaulyje dar niekas neatšaukė, tačiau Europa greitai atsistojo ant kojų ir šiandieninis eismas greitkeluose yra toks pat, kaip prieš metus. Tačiau miestuose, ypač turistinėse vietose, skirtumas akivaizdus – pavyzdžiui, Dresdene, kur anksčiau būdavo daugybė užsieniečių, dabar mačiau tik vietinius. Mano manymu, tai yra laikina – dar šią vasarą žmonės išdrąsės ir turizmas Europoje turėtų atsigaivinti“, – svarstė vairuotojas.

Jo manymu, žmonės iš naujo atras keliones asmeniniu automobiliu – pandemijos metu tai kur kas saugesnis kelionės būdas nei skrydis lėktuvu ir automobilio nuoma ar važiavimas viešuoju transportu. Be to, tokia kelionė suteikia daugiau laisvės – sustoti pietauti ar nakvynei galima nesiderinant nei prie lėktuvų, traukinių ar kitų tvarkaraščių, o planus dėti tik pagal savo nuotaiką.

